

R5261

Moses called to service மோசே ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டார்

யாத்திரகமம் 3: 1-14

“இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனை தரிசிப்பார்கள்.” மத்தேயு 5:8

மோசே மனமுடைந்தவனாய் பார்வோனை விட்டு ஓடிப் போனபோது, நாற்பது வயது உடையவனாய் இருந்தார். இஸ்ரவேலருக்கு தலைவராக இருக்க தேவன் அழைத்த போது அவருக்கு வயது எண்பது. அவரது வாழ்க்கையில் முதல் நாற்பது வருடம் சாதாரண கல்விக்காகவும் அடுத்த நாற்பது வருடம் சாந்தத்தின் விசேஷித்த கல்விக்காகவும் இருந்தது. தேவன் அவரை ஊழியத்திற்கு பயன்படுத்த விரும்பின போது, மோசே இப்பொழுது ஊழியத்திற்கு தயாராக இருந்தார். எந்த ஒரு தெய்வீக உத்தரவும் அங்கீகாரமும் இல்லாத போது இஸ்ரவேலின் சேனைகளை வழிநடத்த தயாராயிருந்த மோசே, முற்றிலும் அணையாமல் அடைந்தவரானார். ஆனால் தற்போது கர்த்தர் அவரை அழைத்தபொழுது, தன்னம்பிக்கை இல்லாதவராக, தனக்கு தகுதியில்லை, போன்றவைகளைக் கூறி மன்னிப்புக் கேட்டார். அவர் அப்பொழுதுதான் தகுதிபுள்ளவரானார் என்பதை அவர் உணர்வில்லை.

இன்றைக்கும் கூட தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலர் இப்படியாக இருக்கிறார்கள். சாந்தம், தாழ்மை, கற்றல் ஆகியவற்றின் பாடத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணராதிருக்கிறார்கள். இந்த பாடத்தை கற்றுக் கொள்ளுகிறவர்கள் தேவ ஊழியத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான தயாராகுதலைப் பெறுகிறார்கள். “பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.” அதாவது சாந்தம், தாழ்மை மற்றும் கற்பிக்கக் கூடியவர்களுக்கு கிருபை அளிக்கிறார். அப்போஸ்தலர் இந்த கொள்கையில் பலத்தில் சபைக்கு வற்புறுத்துகிறதாவது: “ஏற்ற காலத்தில் தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்.” தேவகிருபை உங்களுக்கு கொடுக்கிற வாழ்க்கையின் அனுபவங்களுக்கு உங்களை ஒப்புக்கொடுங்கள். நீங்கள் உயர்த்தப்படுவதற்கும் அவர் விரும்புகிற ஊழியத்தை செய்யவும் உங்களை தயார்படுத்துவார். (1பேதுரு 5:6)

மோசே, எத்திரோவின் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு வேளை எகிப்திலிருந்து தன்னுடைய சகோதரர்கள் வெளியேற தூண்டி விடுவதில் தோல்வியடைந்ததற்கு முன்னான நாற்பது வருடங்கள் எவ்வளவு ஞானஅபிவிருத்தி உள்ளதாக இருந்தது என்று அவர் எண்ணிக் கொண்டிருந்திருப்பார். இப்பொழுது அவர் அனுபவம் முதிர்ந்த வருடங்களின் வெளிச்சத்தில் இஸ்ரவேலர்களது தலைவராக இருப்பது என்ன மாதிரியான கடினமான வேலை என்பதை கண்டிருக்க கூடும். வனாந்தர பிரயாணத்தின் கஷ்டங்களையும் ஆபத்துக்களையும் அவர் முதிர்ந்த வருடங்களின் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கக் கூடும். அவரது ஜனங்கள் கானாளை சுதந்தரித்துக் கொள்ள முயற்சிப்பதில் பெறுகிற துன்பங்களையும் நன்றாக புரிந்து கொண்டிருப்பார். அதாவது இவர்களைக் காட்டிலும் போர் முதலானவைகளில் அதிக அனுபவமுள்ள கானானியர்களின் எதிர்ப்பை எப்படி சந்திப்பது போன்றவைகளையும் அறிந்து கொண்டிருப்பார். மனித நோக்கங்களின் முட்டாள்தனத்தை அவர் தத்துவப்படுத்தி, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் விடுதலையாக்கப்பட தயாரற்ற நிலையில் இருப்பதால் அவர்களை அடிமைத்தனத்தில் விட்டுவிடுவதே ஞானமானது என்று முடிவுபண்ணியிருந்தார்.

முடிசெடி எரிந்தும் வெந்து போகவில்லை

மோசேயின் ஆட்டு மந்தை மலைகளில் மேய்த்துக் கொண்டிருந்த போது ஒரு அசாதாரணமான வெளிச்சத்தைக் கண்டார். ஒரு முடிசெடி அக்கினியால் ஜுவாலித்து எரிந்தும் அது வெந்து போகாமல் இருந்தது. அது என்னவென்று பார்க்கும்வரை மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார். அவர் அந்த முடிசெடியை நெருங்கினார். அங்கேயிருந்து ஒரு சத்தம் வந்தது. அது தேவனுடைய பிரசன்னத்தையும் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தியது. சேனைகளின் கர்த்தர் அங்கே பிரசன்னமாகியிருந்ததால், அது பரிசுத்த பூமி, ஆகையால் மோசேயின் பாதரசையை கழட்டும்படி கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்தார். மோசே தெய்வீக செய்தியை கேட்ட போது தேவனை நோக்கி பார்க்க பயந்ததினால் தனது முகத்தை மூடிக் கொண்டார்.

இஸ்ரவேலர்கள் மற்றும் மோசேயின் நம்பிக்கைகளின் அடித்தளம் மோசேயின் மனதில் தேவனுடைய செய்தியால் சித்தரிக்கப்பட்டது. தேவன் பேசியதாவது: “நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன்.” இந்த அறிவிப்பு மோசேயின் அனுபவம் குறிப்பிட்டதை தெளிவாக புரிந்து கொள்ளும்படி செய்தது. இதன் மூலம் தேவன் ஒரு நித்திய உடன்படிக்கையாக ஆபிரகாமிடம் செய்து, பின்பு ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபுடன் உறுதி செய்யப்பட்ட விசேஷித்த உடன்படிக்கையை நினைவுபடுத்தினார். தேவன் தாம் செய்வேன் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணின நல்ல காரியங்களை தேவன் மறக்கவில்லை என்பதை இது மோசேக்கு உறுதிபடுத்தியது, இதனால் மோசேயின் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் மீண்டும் நிறுவப்பட்டது. இஸ்ரவேலர்கள் விடுதலையடைந்து பாலும் தேனும் ஓடுகிற தேசமாகிய மிகவும் செழிப்பான தேசமும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதுமான கானான் தேசத்தை அடைய தேவனுடைய ஏற்ற காலம் வந்தது என்பதை மோசே அறிந்து கொண்டார்.

அந்த நாற்பது வருடங்களில், ஒரு வேளை அதற்கு முன்னதாகவே மோசேக்கு நேரம் இருந்தது. தேவன் இஸ்ரவேலர்கள் மேல் உண்மையிலேயே அக்கறை கொண்டிருந்தாரா என்றும், அவர்கள் எகிப்தியர்களால் ஏன் ஒடுக்கப்பட அனுமதித்தார் என்றும் மோசே ஆச்சரியப்பட்டார். தேவனுடைய உறுதிமொழியால் அவர் அவர்கள் மேல் அக்கறை கொண்டிருந்தார்

என்பதையும் சில நல்ல காரணங்களுக்காக அவர் இந்த வருடங்கள் முழுவதும் காத்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் தேவன் அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடியவராக இருந்தும் அதை ஒரு நோக்கத்துடன் செய்யாதிருந்தார் என்பதையும் புரிந்து கொண்டார். அடிமைகளான இஸ்ரவேலர்களை விடுவிக்கும்படி இப்பொழுது தேவனுடைய உழியனாக, தூதராக, வாயாக இருந்துபார்வோனிடம் போகும்படி மோசேக்கு அழைப்புக்கொடுத்தார்.

“நான் உன்னோடே இருப்பேன்”

நாற்பது வருடத்திற்கு முன்பு முழு நம்பிக்கையும் தைரியமும் உடையவராயிருந்து இஸ்ரவேலர்களை தலைமை தாங்கி வழி நடத்த தயாராயிருந்த மோசே, இப்பொழுது சுய நம்பிக்கையை இழந்தவராக தேவனிடம் அளித்த பதிலாவது: “பார்வோனிடத்துக்குப் போகவும், இஸ்ரவேல் புத்திரரை எகிப்திலிருந்து அழைத்து வரவும், நான் எம்மாத்திரம்?” அதாவது, கத்தாவே, நான் வெற்றி அடையாதவன் என்பதை நீர் அறிவீர். எல்லா கல்வியையும் கற்றிருந்தாலும் ஆடு மேய்ப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் நான் தகுதியில்லாதவன். கத்தாவே இஸ்ரவேலை தலைமை தாங்கி வழி நடத்த என்னைக் காட்டிலும் திறமையுள்ளவர்கள் இருப்பார்கள். அது மாத்திரமல்ல, என்னுடைய ஜனங்கள் எகிப்தை விட்டு வரமாட்டார்கள் என்று நான் பயப்படுகிறேன் என்று கூறினார்.

தேவனுடைய பதிலாவது: “நிச்சயமாக நான் உன்னோடே இருப்பேன்.” இதை நீயே பண்ண வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இது மாபெரும் வேலை என்பதையும் ஒரு வல்லமையான வேலை என்பதையும் நான் அறிவேன். ஆனால், “நான் உன்னோடே இருப்பேன்.” காரியத்தை ஆற்றல் வாய்ந்ததாக செய்து கத்தர் மோசே ஜனங்களை வழி நடத்துவது மாத்திரமல்ல அவர்கள் “தேவனுடைய பர்வதமாகிய” இந்த பர்வதத்திற்கு வந்து ஆராதனை செய்வார்கள் என்று அறிவித்தார்.

மோசே, தனது முந்தைய தோல்வியை நினைத்து மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருந்தார். இஸ்ரவேலர்களிடம் நான் சென்று தேவன் என்னை உங்களிடம் அனுப்பினார் என்று சொன்னால், அவர்கள் யார்? எந்த தேவன்? அவரது நாமம் என்ன? என்று கேட்டால் நான் என்ன சொல்வது என்று தேவனிடம் கேட்டார். அதற்கு தேவன், “**ஒருக்கீறவராகவே ஒருக்கீறேன்**” என்று கூறினார். அதாவது என்றென்றைக்கும் தாமே இருப்பவர்! மோசே, இந்த மாபெரும் வேலையை புரிந்துகொள்ள நினைக்கக்கூட இயலாதபடி தன்மேல் அவநம்பிக்கை உடையவராய் இருந்தார், எகிப்தியர்கள் ஜனங்களை போகவிடமாட்டார்கள் என்று வலியுறுத்தினார். அவர்களது நோக்கமெல்லாம் இஸ்ரவேலர்களை அடிமைகளாக வைத்திருப்பதே என்று அவர் அதிகமதிகமாக நம்பிக்கைக் கொண்டார். இன்னொரு ஆட்சேபணை என்னவென்றால் தேவன் மோசேயிடம் தரிசனமானார் என்பதை இஸ்ரவேலர்களே நம்பமாட்டார்கள் என்பது,

இந்த ஆட்சேபணைகளுக்கு பதிலாக, மோசே சர்வ வல்லவரிடம் பேசினார் என்பதற்கும் தேவன் சில அடையாளங்களை கொடுத்து, இதே அடையாளங்கள் இஸ்ரவேலர்களையும் எகிப்தியர்களையும் கூட நம்பச் செய்யும் என்று உறுதியளித்தார்.

மந்த நாவும் திறமையின்மையும்

மோசே மிகுந்த சாந்தகுணமுள்ளவராயிருந்து கத்தரையும் அவரது வல்லமையும் முழுவதும் நம்பினாலும், தேவனுடைய உதவியுடன் கூட அவரால் ஜெயம் கொள்ள முடியும் என்று அவரால் உணர முடியவில்லை. இந்த வேலை அவ்வளவு முக்கியமானதால் தேவன் வேறு யாரையாவது தெரிந்து கொள்ளாட்டும் என்பது மோசேயின் எண்ணம். மோசே கூறியதாவது: “நான் வாக்கு வல்லவன் அல்ல: நான் திக்கு வாயும் மந்த நாவும் உள்ளவன்.” அதுவல்லாமல் தான், கத்தருடைய தீர்க்கதரிசியாகவோ, உழியனாகவோ அனுபவம் இல்லாதவன் என்று கூறினார். தேவன் இந்த வேலையை எடுத்துக் கொள்ள தன்னை சும்மா சொல்லி பார்க்கிறாரா ஆனால், வேறு யாரையாவது தெரிந்துகொள்ள எண்ணாங்கொண்டிருக்கிறாரா. ஆனால் இல்லை! கத்தரின் பதிலாவது: “நான் உன் வாயோடே இருந்து, நீ பேச வேண்டியதை உனக்கு போதிப்பேன்.” (யாத்திராகமம் 4:10,12)

ஆகையால் இன்றைக்கு சுவீசேஷ யுகத்தின் கத்தருடைய உண்மையான பிள்ளைகள், தேவனுடைய நாமத்தில் கத்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உழியர்களாயிருந்து, அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, அன்பினால் சத்தியத்தை பேசவும், தேவனுடைய தகுதியான சேனாபதியாகவும் தகுதியுள்ளவர்களாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மகா கனம் பொருந்திய தேவன், அவரது செய்தியை உலகத்திற்கும் சபையில் சகோதரர்களுக்கும் அவரது பேசும் கருவியாக, முகவராக இருக்க நம்மை அழைக்க எப்படி தீர்மானித்தார் என்பதை நம்மில் சிலர் சில சமயங்களில் உணர முடியாதவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். தேவன் நம்மோடுருக்கிறார் என்று நம்பிக்கை வந்த போது அவர்கள் காரியங்களை மிகவும் கண்மூடித்தனமாகவும் வேண்டுமென்றே செய்யக்கூடிய ஆபத்தில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் உற்சாகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லாதிருக்கும் போது, மோசேயைப் போன்று உணக்கமுட்பட்ட வேண்டியவர்கள் எந்த விதத்திலும் தேவனுடைய உழியத்தில் இணைந்துள்ள பெரும் மதிப்பினால் காயப்படுவதில் குறைவான ஆபத்தில் இருக்கிறார்கள்.

புறங்கால மோசேயைப் போன்று தற்காலத்தில் தாழ்மையுள்ளவர்களை நோக்கி தேவன் கூறுகிறதாவது: “நான் உன்னோடே இருப்பேன். நான் உன் வாயோடே இருந்து நீ பேச வேண்டியதை உனக்கு போதிப்பேன்.” இதில் ஒரு பாடம்

என்னவென்றால், நமது பலத்திலோ நமது சொந்த தீர்மானத்திலோ சுய நம்பிக்கை இல்லாதிருத்தல்; இன்னொரு முக்கிய பாடம் என்னவென்றால், நாம் தேவனிடத்தில் அனைத்து நம்பிக்கையையும் முழு நம்பிக்கையையும் வைக்க வேண்டும். இந்த பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் வரை யாராவது தேவனுடைய பேசும் சுருவியாக இருப்பதற்கு உண்மையிலேயே தகுதியானவர்களாக இருப்பார்களா? மோசேயின் விஷயத்தில் சாந்தம், சுய நம்பிக்கையின்மை, தாழ்மை ஆகியவை அவரது நாற்பது வருட பயிற்சியில் அதிகமாக உச்சரிக்கப்பட்டு வந்தாலும் அவர் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தால், வேறொருவர் பேசுகிறவராக இருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தரிடம் மன்றாடினார். தேவன் அவரது வேண்டுகலைக் கேட்டு அவரது சகோதரன் ஆரோனை அவருடன் இருந்து வாயாக பேசும்படியாகவும், பார்வோனிடம் சென்று கர்த்தருடைய நாமத்தில் கோரிக்கைகளை வைக்கும்படியாகவும் அனுமதியளித்தார்.

எனினும் இந்த மாபெரும் வேலைக்கு ஆரோன் திறமையான நபர் அல்ல. மோசே பெற்ற கல்வியை ஆரோன் பெறவில்லை. ஆகையால் தேவன் மோசேயை அவரது சகோதரன் ஆரோனுக்கு ஒரு தேவனாக, ஆளுனராகவும், ஆரோனை மோசேக்கு உழியனாக, வாயாக இருக்கும்படியும் சாந்த குணமுள்ள தாழ்மையான மோசே சொல்வதையே பேச வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டார். ஏனெனில் அவரது சாந்த குணத்தினால் இந்த பொறுப்பை தேவன் மோசேயிடம் கொடுத்தார்.

கர்த்தருடைய உழியம் அது முக்கியமானதாக அல்லது விசேஷித்த வேலையாக இருந்தாலும், அதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிற அனைத்து கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் தாழ்மை என்பது மிகவும் முக்கியமான குணலட்சணமாக வேத வாக்கியங்கள் எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பிடுகின்றது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் இதை தங்கள் ஞாபகத்தில் தொடர்ந்து வைத்து, விடாப்பிடியாக தங்கள் மார்க்கத்தை உருவேற்படுத்தினால் அதற்கேற்றாற்போல் தேவன் அவர்களை பயன்படுத்துவார் என்று நாம் உறுதியாக கூறலாம். கர்த்தருக்கான எந்த உழியமும் கனத்துக்குரியது. ஆனால் நாம் எந்த அளவுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு தற்கால வாழ்வில் ஆசீர்வாதமும், வருங்கால வாழ்வில் பெரிதான பரிசும் இருக்கும். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல தேவன் நம்மை ஏற்ற காலத்தில் உயர்த்தும்படி அவரது பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருப்போமாக.